

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7Csp/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119212870
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Bardáč PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1119212870.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Róbertom Bardáčom, PhD. v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanej: K. V., N.. XX. P. XXXX, A. S. XXXX/X, Bratislava, t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 7.097,58 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava I z 20. decembra 2019, č. k. 7Csp/38/2019-87.

II. Žaloba sa zamieťa.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 7.097,58 € s príslušenstvom. Tvrdil, že dňa 7. decembra 2017 uzavrel s Tatra banka, a.s. so sídlom Hodžovo nám. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej nadobudol od postupcu pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Tá vznikla tak, že postupca a žalovaná uzavreli na základe základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb a žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky z 26. februára 2016, ktorú postupca akceptoval Akceptovaním žiadosti po poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX z 26. februára 2016. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej v sume 7.000 €. Žalovaná sa zaviazala postupcovi požičané prostriedky zaplatiť v dohodnutej lehote a splátkach spolu s úrokom. Postupca žalovanej plnil, ale žalovaná plnila svoj záväzok len čiastočne, pričom zostatok dlhu je podľa výpisu z bankovej knihy vo výške 7.097,58 €. Postupca preto vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22. septembra 2016. Žalobca navrhol ako dôkazy vykonať zmluvu o postúpení pohľadávok zo 7. decembra 2017, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, podacím hárok, základná zmluva o poskytovaní produktov a služieb a žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky z 26. februára 2016, akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX dňa 26. februára 2016, Raiffeisen obchodné podmienky, výpis z bankovej knihy, posledná výzva na zaplatenie, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s podacím hárkom, výzva na zaplatenie - predžalobná výzva s podacím hárkom.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom a to: podacie hárky z 13. decembra 2017 a 27. júna 2019 (č. I. 21-23), Raiffeisen obchodné podmienky (č. I. 24-42), podacím hárok z 13. decembra 2017 (č. I. 43-44), oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky z 13. decembra 2017 (č. I. 44), zmluva o postúpení pohľadávok zo 7. decembra 2017 (č. I. 45-49),

dohoda o plnomocenstve zo 14. septembra 2011 a 8. októbra 2014 (č. I. 49-53), výzva na zaplatenie - predžalobná výzva z 24. júna 2019 (č. I. 53), posledná výzva na zaplatenie z 1. augusta 2016 (č. I. 55), Raiffeisen obchodné podmienky pre NAY kreditné karty účinné od 1. novembra 2013 (č. I. 55-61), výpis z bankovej knihy z 10. septembra 2018 (č. I. 61), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo 16. septembra 2016 (č. I. 62), a základná zmluva o poskytovaní produktov a služieb (č. I. 62-78). V súlade s postupom podľa § 295 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd vykonal dokazovanie aj listinami, ktoré žalobca predložil na žiadosť súdu v podaní zo 16. novembra 2021 a to: akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX (č. I. 130).

4. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovné skutočnosti. Z dokumentu na č. I. 24 až 42 vyplývajú obchodné podmienky postupcu, ktoré sú účinné od 5. novembra 2012. Nie sú podpísané žiadnou osobou. Z oznámenia postupcu z 13. decembra 2017 (č. I. 44, 131) vyplýva oznámenie zaslané žalovanej, že pohľadávka postupcu voči žalovanej vo výške 7.097,58 €, ktorá vznikla zo zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. XXXXXXXXXXXX bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7. decembra 2017 postúpená novému veriteľovi, ktorým je žalobca. Uvedené korešponduje s podacím hárkom Z.XXX z 13. decembra 2017 (na č. I. 21-22, 43-44, 132-133), z ktorého vyplýva, že postupca zasielal žalovanej list s hmotnosťou 50 g. Z bodu 5.1 zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7. decembra 2017 (ďalej len „zmluva o postúpení“) vyplýva, že na základe tejto zmluvy postupca postúpi postupníkovi (žalobca) pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 v elektronickej forme na CD nosiči. Z bodu 7.12 zmluvy o postúpení vyplýva špecifikácia postúpených pohľadávok elektronickej forme na CD nosiči. Z výzvy z 24. júna 2019 vyplýva výzva žalobcu ako nového veriteľa zaslaná žalovanej, v ktorej žalobca oznamuje žalovanej aktuálny zostatok pohľadávky, ktorú eviduje, a to vo výške 9.761,44 €. To dátumovo korešponduje s podacím hárkom č. Z. zo 27. júna 2019, z ktorého je preukázané, že odosielateľ H., B., T., Y., B. B. N. XXXX, J. W. F. odoslal žalovanej list s hmotnosťou 50 g. Aj keď odosielateľ nezodpovedá žalobcovi, ani postupcovi, súd nemá dôvod pochybovať, že išlo o zaslanie predmetnej výzvy. Z poslednej výzvy na zaplatenie z 1. augusta 2016 vyplýva, že postupca upozorňuje žalovanú na nezaplatené splátky pôžičky č. XXXXXXXXXXXX k 30. júlu 2016 v sume 371,28 € s dátumom vzniku omeškania 15. júna 2016. Na č. I. 55 až 61 spisu je založený dokument Raiffeisen Obchodné podmienky pre NAY kreditné karty účinné od 1. novembra 2013. Z výpisu z bankovej knihy z 10. septembra 2018 vyplýva meno žalovanej, identifikácia pohľadávky banky (číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, dátum poskytnutia produktu: 26. februára 2016, výška úveru/úverového rámca: 7.000,- €, dátum vzniku omeškania 15. jún 2016 a dátum maturity úveru: 22. septembra 2016) a výška pohľadávky (istina: 6.696,08 €, riadne úroky: 355,43 €, úrok z istiny v omeškaní: 7,25 €, sankčný úrok: 4,82 €, poplatky v omeškaní: 34,- €, spolu 7.097,58 €). Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzve na zaplatenie zo 16. septembra 2016 vyplýva, že postupca vyhlasuje mimoriadnu splatnosť pôžičky č. XXXXXXXXXXXX a postupca preto žiada žalovanú, aby uhradila dlžnú sumu, ktorá činí k 14. septembru 2016: 7.080,29 €. Ďalej súd vykonaním dokazovaní zistil, že postupca a žalovaná uzatvorili dňa 28. decembra 2015 základnú zmluvu o poskytovaní produktov a služieb (ďalej len „základná zmluva“). Z bodu 1.2 základnej zmluvy vyplýva, že žalovaná môže postupcu kedykoľvek prostredníctvom komunikačných kanálov požiadať o zriadenie a poskytovanie ďalších produktov a služieb, ktorú postupca ponúka. Z listiny na č. I. 130 spisu („Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX“) z 26. februára 2016 súd zistil, že postupca oznamuje žalovanej, že schválil žiadosť žalovanej o poskytnutie Raiffeisen pôžičky s tým, že akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky došlo k uzatvoreniu zmluvy o Raiffeisen pôžičke (spotrebiteľský úver) so žalovanou. Podmienky poskytnutia pôžičky sú: výška 7.000 €, výška mesačnej splátky 173,21 €, celkové náklady: 9.82,97 €, úroková sadzba: 15% ročne, RPMN: 16,32%, priemerná RPMN: 9,80%, výška odplaty: 15%, výška najvyššej prípustnej odplaty: 25,58%, počet splátok: 57 mesiacov, splatnosť do 57 mesiacov od prvej splátky, deň splácania: 15. Listina bola prevzatá žalovanou dňa 26. februára 2016.

5. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

6. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 20. marca 2016 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa

poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

7. Podľa § 7 ods. 15 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

8. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

9. Podľa § 27 ods. 1 písm. c) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2017 (ďalej len „zákon o bankách“) banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku alebo pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. (...) Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 36 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada (ods. 1). Podmienka je odkladacia, ak od jej splnenia závisí, či právne následky úkonu nastanú. Podmienka je rozvázovacia, ak od jej splnenia závisí, či následky, ktoré už nastali, pominú (ods. 2).

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

15. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

16. Vec posúdil súd tak, že na základe základnej zmluvy došlo medzi postupcom a žalovanou po tom, čo postupca akceptoval žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., na základe ktorej postupca poskytol žalovanej

pôžičku v sume 7.000 € a táto sa ju zaviazala splatiť v 57 mesačných splátkach po 173,21 €. Súd však dospel k záveru, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 7 ods. 2 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z.

17. Súd pri posúdení veci vychádzal zo skutočnosti, že žalobca odvodzoval nárok v žalovanej výške od vyhlásenia predčasnej splatnosti daného úveru, ktorá mala nastať ku dňu 22. septembra 2016.

18. Postupca ako veriteľ bol podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. povinný pred uzatvorením predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ďalej aj „bonita žalovanej“), pričom pritom mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Z vykonaného dokazovania, ani na žiadosť súdu, žalobca nepreukázal, že by uvedenú povinnosť akokoľvek dodržal. Inými slovami, vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by postupca ako právny predchodca žalobcu akokoľvek posúdil bonitu žalovanej.

20. Vo vyjadrení z 15. novembra 2021 k tomu žalobca len stroho uviedol, že žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky a podpisom prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. To však nie je účelom § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože jeho účelom je, aby veriteľ k poskytovaniu úverov pristupoval zodpovedne a to po náležitom posúdení bonity zákazníka tak, aby nedošlo k zbytočnému zlyhaniu daného úveru. Pre zachovanie požiadaviek podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. jednoducho nepostačuje to, že žalovaná podpisom na akceptovaní žiadosti potvrdí súhlas s podmienkami pôžičky. Ak žalobca tvrdí, že preukázať splnenie zachovanie odbornej starostlivosti sa vyčerpá tým, že veriteľ dá zákazníkovi podpísať vyhlásenie o tom, že mu zákazník poskytol všetky uvádzané údaje sú pravdivé (pritom nie je zrejme ani to, aké údaje boli poskytnuté a či vôbec) potom ide o nepochybne menej než vyžaduje zákon. Napokon, z akceptovania žiadosti zo dňa 26. februára 2016 nebolo preukázané, že by sa v tejto listine uvádzali akékoľvek údaje o bonite žalovanej. Ako vyplýva z textu uvedeného v závere tejto listiny, žalovaná iba potvrdila prevzatie tejto listiny svojim podpisom.

21. Postupca tak porušil povinnosť podľa § 7 ods. 15 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Súčasne tým postupca porušil aj povinnosť podľa § 27 ods. 1 písm. c) zákona o bankách, pretože banka je povinná vynaloženie odbornej starostlivosti povinná hodnoverne preukázať.

22. Za hodnoverné preukázanie nemožno považovať nepreukázané tvrdenie žalobcu, že „zmluva bola overovaná v súlade s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.“ (č. I. 129 spisu). Vyčerpáť zákonnú povinnosť jednoduchým konštatovaním žalobcu, že ju splnil je nepostačujúce a nekorešponduje s povinnosťou podľa citovaných ustanovení zákona vedieť zachovanie tejto starostlivosti hodnoverne preukázať. Žalobca sa tiež nemôže brániť tým, že povinnosť preukázať zachovanie odbornej starostlivosti nemá on sám, pretože nie je bankou, ktorou je postupca. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postúpení pohľadávky je banka povinná odovzdať postupníkovi (v danom prípade žalobcovi) aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Skutočnosť, ak takú dokumentáciu nemá nemôže ísť na ťarchu spotrebiteľovi. Opačný výklad by umožňoval obísť ochranu spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom jednoduchým postúpením úveru tretej osobe, čo by bolo v rozpore so zmyslom a účelom úpravy v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá umožňuje postúpiť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu len, ak ide o postúpenie na iného veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (t. j. predpokladá sa zachovanie odbornej starostlivosti aj po postúpení úveru).

23. Dôsledky porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. upravuje § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Týmto ustanovením sa postupca neriadil a napriek tomu postupca ako právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čo bolo preukázané z listiny zo 16. septembra 2016 (č. I. 62). Takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti preto súd považuje za neplatné pre rozpor

s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., teda ide o rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku práve v nadväznosti na vyhlásenú mimoriadnu splatnosť pôžičky. Uvedené preto znamená, že na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo 16. septembra 2016 nedošlo k mimoriadnemu zosplatneniu žalovanej pohľadávky a to bez ďalšieho zakladá dôvod pre zamietnutie žaloby.

24. Voči tomu by mohol žalobca namietat', že za týchto okolností mal súd priznať žalovaný nárok z dôvodu, že ak by aj pohľadávka nebola zosplatnená, mala byť žalovaná zviazaná aspoň k plneniu jednotlivých splátok, v prípade ktorých už medzičasom nastala ich splatnosť. Takýto postup však nebol možný. Pri posúdení zmeny právneho posúdenia žalovaného nároku nejde len o samotnú výšku žalovanej pohľadávky, ale aj o jej právny základ odvíjajúci sa od skutkových tvrdení žalobcu. Podľa súdnej praxe totiž obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh (R 14/2021, uznesenie NS SR z 25. novembra 2020, sp. zn. 7 Cdo 268/2019). Žalobca pritom odvodzoval svoj jeden konkrétny nárok a jeho príslušenstvo v žalovanej výške od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo 16. septembra 2016. Za týchto okolností bez zmeny žaloby v rozhodujúcich skutkových tvrdeniach (odhliadnuc od jej možnej neprípustnosti s poukazom na § 294 CSP) súd nemohol žalovaný nárok priznať na základe právneho titulu, ktorý by nekorešpondoval so skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe.

25. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože veriteľ hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za hrubé porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V konaní, napriek snahe súdu, opak preukázaný nebol, čo je zrejme z výzvy súdu na č. I. 127 spisu a z následnej odpovede žalovaného na č. I. 128 a 129 spisu.

26. Okrem toho súd tiež dospel k záveru, že nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v danej veci. Žalobca totiž túto legitímáciu odvodzuje od skutočnosti, že sa stal novým veriteľom a že žalovaná pohľadávka mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril s postupcom dňa 7. decembra 2017. Z bodu 7.1 zmluvy o postúpení pohľadávok ale vyplýva, že účinnosť tejto zmluvy je viazaná na odkladaciu podmienku, ktorou je „deň pripísania odplaty na účet postupcu“. Ide o povinnosť, ku ktorej sa podľa bodu 4.1 zmluvy o postúpení pohľadávok zaviazal žalobca ako postupník. Zo znenia zmluvy, ktorú žalobca predložil súdu však nie je zrejme výška odplaty, ktorú mal žalobca zaplatiť postupcovi. Súd preto nevie overiť, či došlo k splneniu tejto povinnosti a teda či došlo k nastúpeniu odkladacej podmienky formulovanej v bode 7.1 (§ 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd sa uvedený nedostatok, v súlade s § 295 CSP, pokúsil odstrániť výzvou zaslanou žalobcovi, ktorý však na výzvu súdu nepredložil ani neanonymizovanú verziu bodu 4.1 predmetnej zmluvy, ani nepreukázal, že došlo k úhrade odplaty v zmysle bodu 4.1 predmetnej zmluvy. Súd preto dospel za tejto dôkaznej situácie k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok zo 7. decembra 2017 nenadobudla účinnosť a na základe takto neúčinnnej zmluvy ani nemohlo dôjsť k prevodu predmetnej pohľadávky na žalobcu. Názor žalobcu prezentovaný v podaní z 15. novembra 2021, ktorý odkazuje na to, že žalovanej bolo oznámenie o postúpení pohľadávky relevantne oznámené považuje súd za prekonaný. Súdu je známe rozhodnutie N. súdu Slovenskej republiky (R 119/2003, z 11. júna 2003, sp. zn. 4Obo 210/01), no treba dodať, že toto sa týkalo obchodnoprávných, nie spotrebiteľských vzťahov a s ohľadom na znenie § 295 CSP jeho závery vo vzťahu k spotrebiteľským sporom treba považovať za prekonané a neskoršia súdna prax sa od neho odklonila (napr. R 46/2009, rozsudok NS SR z 28. januára 2009, sp. zn. 1Cdo/76/2007; zhodne Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012 z 3. júla 2012). V opačnom prípade by nemalo žiaden význam sporové konanie s ochranou slabšej strany, ktoré umožňuje v § 295 CSP vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ vykonať nenavrhol. Spotrebiteľ tiež potrebuje mať vyriešenú otázku, kto je veriteľom jeho pohľadávky, pretože spotrebiteľský úver je komplexný vzťah množstva vzájomných práv a povinností (napr. povinnosti veriteľa vyplývajúce z § 9 ods. 2 písm. m), § 12 ods. 1, § 15, § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.), z ktorých majú viaceré aj verejnoprávnu povahu.

27. Súd súčasne rozhodol o zrušení platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 20. decembra 2019, č. k. 7Csp/38/2019-87, a to s poukazom na § 266 ods. 3 CSP z dôvodu, že žalovanej sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk.

28. Žalovaná bola v spore v celom rozsahu úspešná, žalovanej by preto v súlade so zásadou úspechu § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov konania v rozsahu 100%. Vzhľadom na to, že zo spisu vyplýva, že žalovanej žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 základných princípov CSP súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva (R 72/2018, uznesenie NS SR z 28. februára 2018, sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozhodnutia nie je prípustné odvolanie. Proti výrokom II. a III. tohto rozhodnutia možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava I do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa okrem toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (vrátane uvedenia spisovej značky konania), čo sa ním sleduje, a podpisu uvedie aj to, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.